

POSTŘEHY Z JEDNOHO SETKÁNÍ

Bylo to takové povídání o všem, co koho zajímalo. Bylo tam asi 40 příchozích. Často se ani neznali.

Hned úvodem byly asi 3 dotazy na vztahy. "Problémy" v partnerství - nerozumí mi, mám z toho špatné pocity, mám trpení, vytratila se nám radost... Povídalo se o tom.

Pak se přihlásila do debaty paní. Odhaduji asi 75 let. Šedé vlasy, šedé oblečení, taková kulatější paní svítících očí a laskavého hlasu. A pravila, že jí to nedá, že musí promluvit, když tady stále slyší ty lamentace a nářky a ty problémy. Proč se tady mluví o trablech, když je přitom život takovej krásnej, když je svět takovej úžasnej, od rána do rána...

Pravila to v mnoha krásných a rozvitých větách. Radost poslouchat.
Celoživotní moudrost, ale jen sdělovaná, nevnučovaná. Taková slova ze srdce.

A pak ještě k těm paním co mají trable, měla takové laskavé doporučení, spíš jen nabídku, jen příklad, jak to dělá ona.

Říkala to asi takto: "Když mám během dne úplně klid a čas, ale to já mám mnohdy až večer, tak si v klidu sednu a probírám si, co jsem od rána dělala a jaké to bylo. A když to nebylo zrovna dobré, tak to hned přeskočím, to jen tak hned přejdu, ale když to bylo pěkné, tak se u toho zastavím, připomenu si to a ještě jednou si to pěkně užiju. Stačí jen kratičce, na to vše celé mi stačí třeba 2 minutky..."

Jen jsem naslouchal a té paní mlčky děkoval. Vždyť to je ohromný!

Kolik paní v jejich létech hartusí a brblá. A kolik mladších. A ne jen paní.

Zašel jsem pak za ní a poděkoval jí nahlas. Z očí do očí. Dala se do řeči. A já jen tak mimochodem za čas zjistil, že za války přišla o sourozence, rodiče, příbuzné. Zůstala sama. A už tenkrát si uvědomila, že když si bude všímat toho negativního, nikam to nepovede, tak si začala všímat jen toho dobrého. A všichni ji říkali a říkají, že jí svítí oči, že je jí hej, že neví, co to jsou starosti a ona je při tom nechává. A taky mne překvapilo, jaké měla hluboké znalosti z mnoha oblastí a další krásný náhled. Ale to si zatím nechám pro sebe, neuměl bych to v několika větách tak sdělit...

V čem to je? V dobrých podmínkách, které nám byly darovány - nebo v nás, jací jsme, co si pro to uděláme, vytváříme, jak život vnímáme...

(To přece není otázka.)

*M. Zámečník
(duben 2005)*